

Ти довго тримався за наші місця,
за ці гарячі піски,

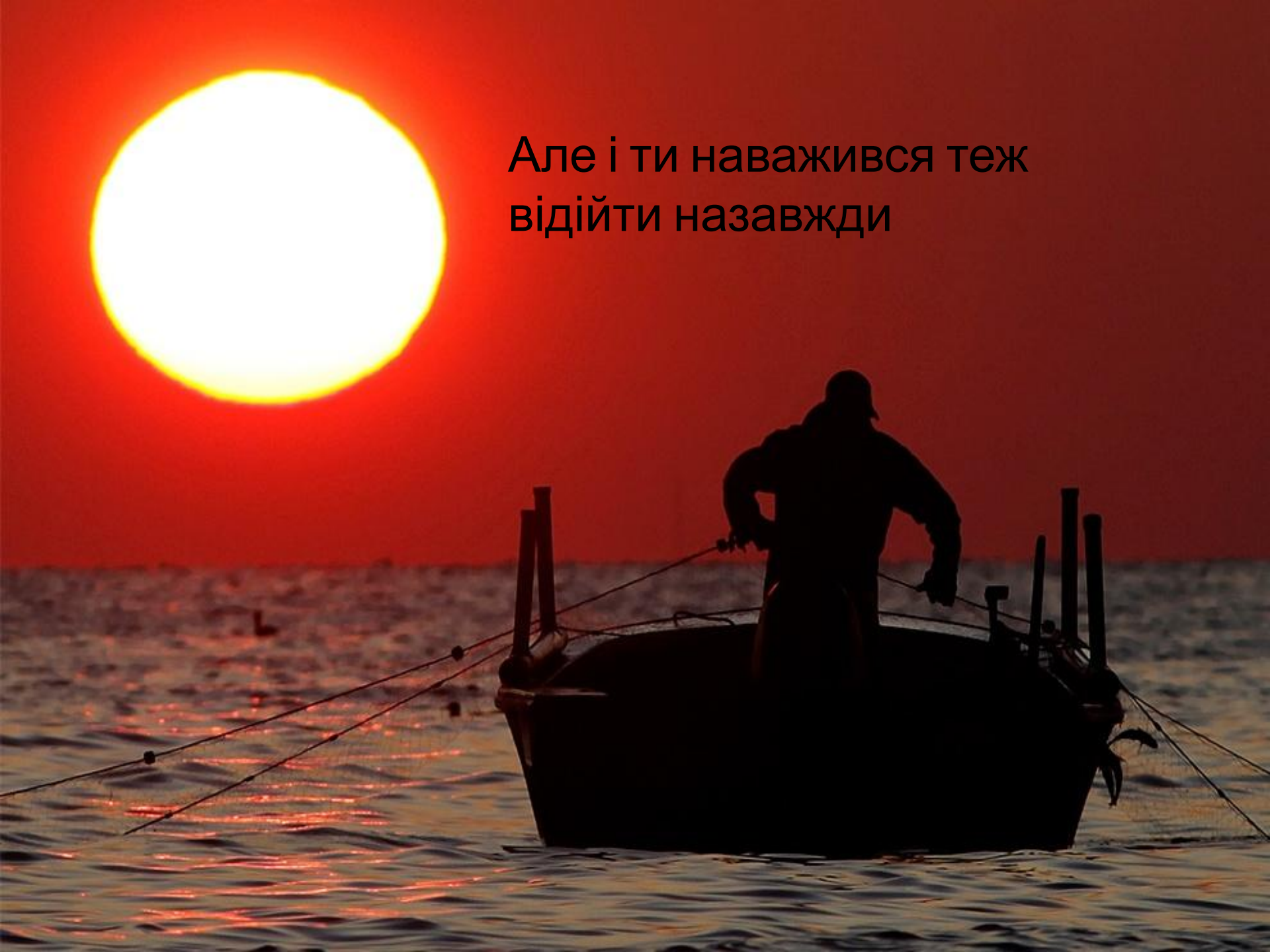
де місяць із синім лицем мерця

және табуни тріски.

Але і ти наважився теж
відійти назавжди

з червоних вигорілих побереж
крізь потаємні ходи

Це віра, яка тебе огорта,
допомогла дійти,

збираючи в чорних нічних портах
ватаги таких, як ти.

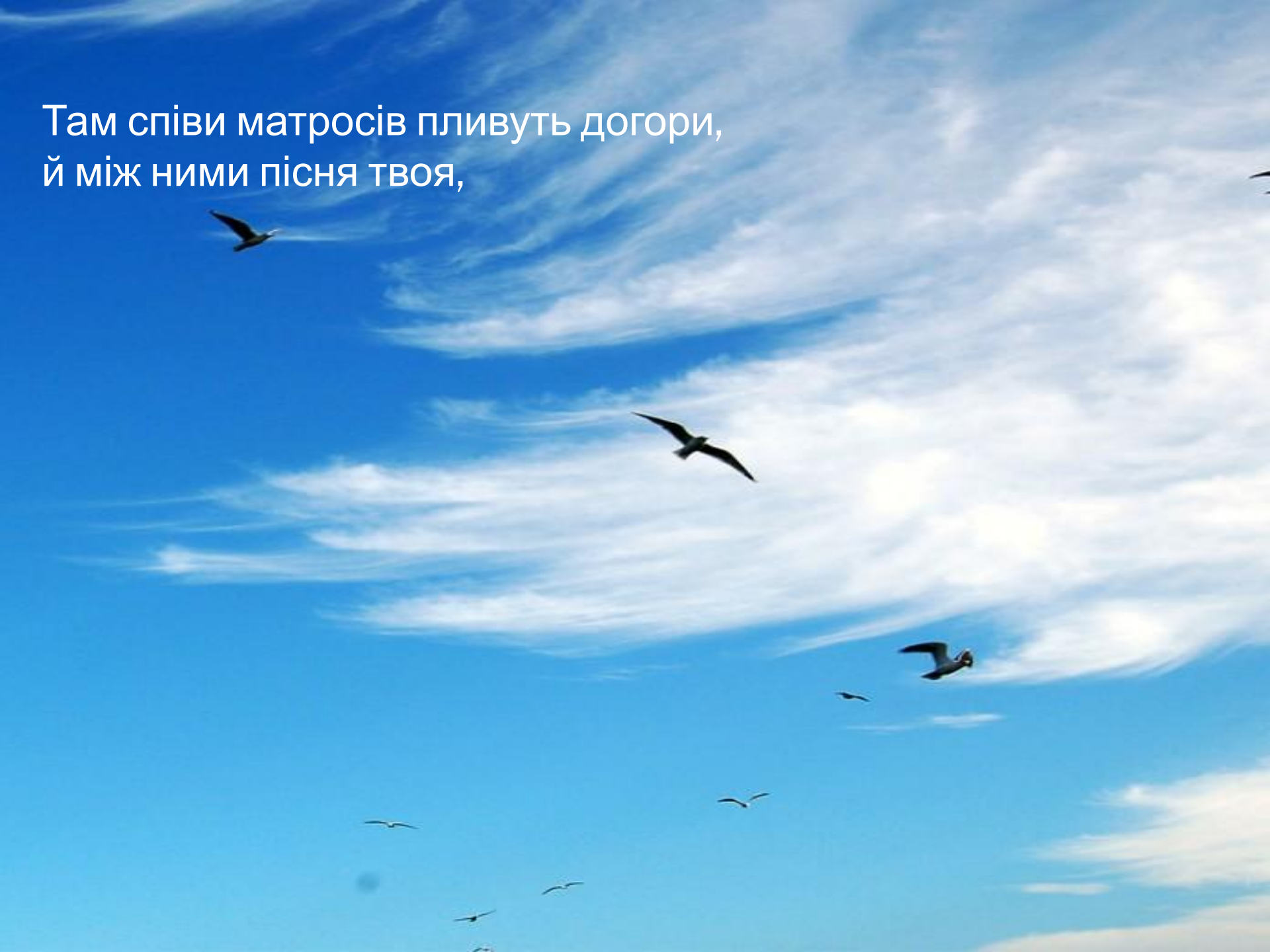
An abstract painting depicting a campfire. The lower portion of the image is dominated by swirling, organic shapes in shades of orange, red, and brown, representing flames and smoke. The upper portion is a lighter, more ethereal space with soft, wavy lines in pale yellow and white, suggesting a misty or smoky atmosphere. The overall style is expressive and textured, with visible brushstrokes and a sense of movement.

І кочегари в липкому диму
здіймали сяйво заграв,

вганяючи в солодку пітьму
громіздкий пароплав.

Там співи матросів плывуть догори,
Й між ними пісня ТВОЯ,

Й піднявши зелені свої прапори лежить Ефіопія.

Там сонце пройма прибережні ліси,

і світиться
океан,

і спокоем повняться
голоси
всіх растафаріан.

Там зблискує неба коштовне хутро
над тьмяністю теплих тіл

там моря вивернуте нутро
викочується в суходіл.

І кожному, хто потрапив туди,
хто, зрештою, не потонув,

вдосталь буде хліба й
ВОДИ

Цукру і
ТЮТЮНУ

Тому що смерть відпускає
тих,

за ким немає
боргів,

хто плив у трюмах залізних своїх
до ламких берегів.

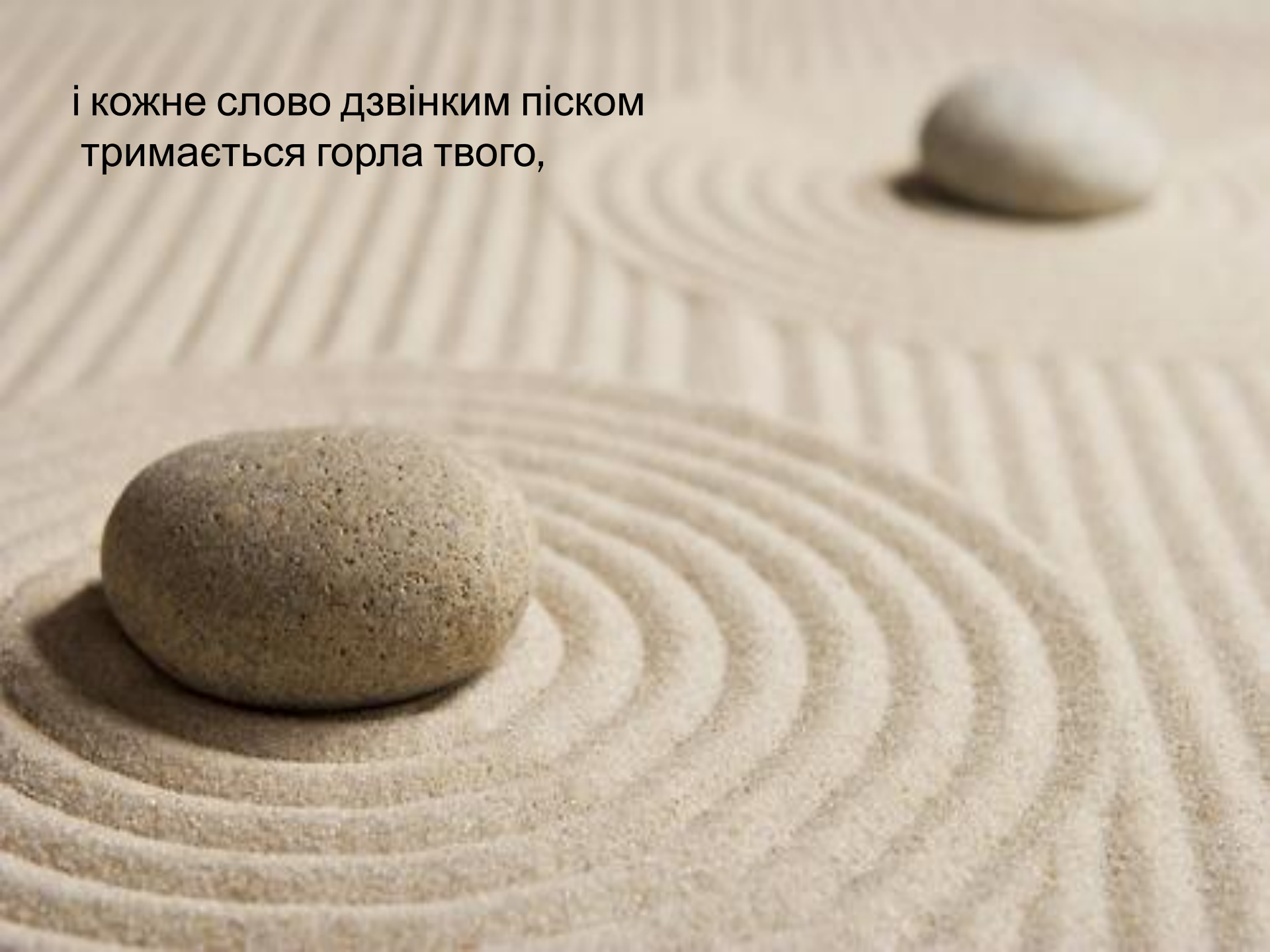
Тому що і кров у
кожному з нас
вертається без кінця,

перекочуючись повсякчас
через наші серця,

і кожне слово дзвінким піском
тримається горла твого,

A close-up portrait of a woman's face with a world map overlaid on it. The map is rendered in a textured, paper-like style with various colors representing continents: green for landmasses and blue for oceans. The woman has striking green eyes and is looking directly at the camera. The background is a solid, deep blue color.

аби ти міг своїм
язиком
вимовити його.